

ga ta ees Fðja; agga Jakob ei tahnuð
tedda mitte fauaks uskuda, ja pallus
sepárrast wågga wasto, ja útles: Mo
Íssand teab, et need Lapsed on wåetimad,
ja et mul immetajad Lehmad ja
Puddo. Lojuksed Kaela peál on; kui neid
úks ainus Páðw lialt qetaðse, sús woib
keik se Karri árrasurra. Mo Íssand
mingo agga omma Sullase eli; ja min-
na tahhan omma Goudo móðva tas/a
járrele ajada, nenda kui Karri jouab
Fáia, ja need wåelimad Lapsed ka, senni
kui ma fullen omma Íssanda jure Sei-
ri-Male. Esaw útles: Ma tahhan sús
sinno jure játta monned fest Rahwast,
mis minno kasas on; agga Jakob út es:
Mis tarmis sedda, kui ma agga Urmo
leian mo Íssanda Melest!

§. 219. Esaw pðras sús felsamimal
Pámal omma Zeed taggasi jállé, senni
kui

Fut ta sai Seiri-Male, mis párrast sed-
da Edomi. Ma nimmetadi, ja temma
Sugumwóssa húti Edomi. Rahwas, se-
párrast et Esawit ennast olli haffatud
Edomits nimmetama, sús kui ta fússis
Jakobbilt riipada fest punnafest, fest
punnafest —, kui ta omma essimesse.
Sündimisse: Ó gust temmale trúus (§.
153.) ja unname en Ebrea-Reeli Edomi.

§. 220. Jakob ei töftand foggonist
Esami járreie, ja ei sanud ehk ke gel om-
ma Ello-Ajal mitte Seiri-Male; ta
lás Pñuelist (§. 214.) nattoke Maad
agga eddasi essimesest Puhko, seál leidis
ta head Karja-Maad, ja ehbitas enne-
sele Hone senna, ja omma Beistele
teggi ta Mojad, ja panui jelle Paiga
Nimmi Súkkot. Kui ta sedi Tíð Alega
sai ellanud, sús tulli temma ülle Jordani-
jöde (§. 216.) keske Ranaani. Ma
sisse